

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Îmi întăresc pacea Mea cea sfântă peste grădina cuvântului Meu și Mă aștern cuvânt în grădină. Amin.

Sunt cu sfinții, și cu botezătorul Ioan, și cu ziua lui, că el a fost numai și numai pentru Mine toată viața lui, toată ziua lui. Viața lui a fost ziua Mea în toată vremea, ziua Domnului, iar Eu M-am desăvârșit în el pentru Mine și numai pentru Mine. Și dacă oamenii lui Irod l-au adus pe el jertfă pentru păcatele lor, Eu l-am luat și l-am așezat numai înaintea Mea lângă Tatăl, că el este înaintemergător pentru Mine pe pământ și în cer. Amin.

Îmi întăresc cărarea Mea spre tine, Ierusalime, popor mititel. Cel mic așa este el mare, și altfel de mărire nu este pe pământ, nu este, poporul Meu. Cel mic ascultă de Dumnezeu, și așa este el mare, și nu este altul ca el de mare. La unii ca aceștia le dau Eu toată avuția Mea, dar ea nu este din lumea aceasta care se stinge curând, curând. Ea este din lumea ce va să fie, și care este în cele ce nu se văd de lumea aceasta. Avuția Mea este împărăția cerurilor pe care o așez Eu în cei ce cred în ea.

De unde știa Ioan tot ce știa el când a ieșit în lume după viața lui cea din pustie? Știa din împărăția cerurilor, și ea era duhul lui, duhul lui Ioan, înaintemergătorul Meu spre oameni, spre cei de pe pământ și spre cei de sub pământ și spre cei din cer, că așa de mare a fost Ioan. Împărăția cerurilor cuprinde tot, toată facerea cea de sus și cea de jos și cea din adânc și cea din ape și cea din om.

O, facerea Mea cea din om dă să se stingă de tot. Mă frământ în cer și pe pământ să-l fac din nou pe om, ca să nu se stingă facerea Mea cea din el, pe care i-am dat-o în dar în ziua facerii lui, în ziua nașterii lui din om. Sufletul este facerea Mea cea din om. Când am făcut sufletul, l-am așezat apoi între cer și pământ și am zis să ia din el tot ce se naște ca să fie pe pământ și în cer, căci cine este pe pământ, este și în cer, fiindcă sufletul este de la Mine, dar omul dă să stingă facerea Mea și dă să aprindă foc între pământ și cer, și va face omul aceasta.

Vin să te îndemn, poporul Meu, că Eu mereu te învăț să stai în cer pe pământ, căci Ioan a stat ca în cer în pustiu, iar fiarele pustiului îl slujeau pe el, fiindcă el Îmi slujea Mie, și Eu aveam în el cunoștința Mea, duhul proorociei, duhul care l-a hrănit în pustie pe Ioan, înaintemergătorul Meu.

O, de ar vrea omul să priceapă cât de mare este mărirea Mea în cer și pe pământ, s-ar apleca cu supunere și ar trăi numai cu Mine și numai pentru Mine omul. Puteam să lucrez acest cuvânt pe care-l așez cu voi pe pământ, puteam să-l lucrez în pustiu, dar am venit cu el în mijlocul oamenilor, că vreau să-l fac pe om cu cuvântul acesta. O, de ce nu vrea omul să intre la făcut? Când Ioan a venit la Irod și a dat să-l facă pe el din cuvânt, căci era Irod mort în păcate, femeia s-a opus și a poruncit să-l taie pe Ioan, că el avea duhul cunoștinței, Duhul Meu, Care l-a hrănit pe el în pustiu.

Nu vrea omul să intre la făcut; nu vrea. Cu greu se smulge omul din păcat. Omul este slujit de păcat, și păcatul este slujit de om, iar trupul este din femeie și nu poate omul să se lase făcut de la Dumnezeu. Grăiesc ție, Ierusalime de azi, poporul Meu cel din români, ca să audă omul plângerea Mea cea din mijlocul tău, plânsul Meu după om. Prinde omul păcătos ură pe Dumnezeu și pe proorocii Lui, și îi omoară pentru păcatul omului, că nu poate omul să se despartă de păcat pentru Dumnezeu.

Mare mângâiere Mi-am făcut în tine, poporul Meu de azi. Te-am făcut ucenic, popor mititel, căci cine nu iubește păcatul se face ucenic al Meu. Proorocii oamenilor zic de păcat că e sănătate

pentru mintea omului, iar proorocii Domnului zic că păcatul este moarte pentru trupul și pentru sufletul și pentru duhul omului. Mă mângâi cu tine, poporul Meu iubit, că tu, fiule, ai primit cuvântul Meu peste tine și te-ai lăsat născut din nou, din cuvântul cel ceresc, iar Eu te-am făcut cer pe pământ și te-am așezat în mijlocul oamenilor ca să te dau semn lor mai înainte de ziua venirii Mele cu sfinții care au fost mai înainte de tine pe pământ, poporul Meu. Mare veghe să fie în tine, că omul cel fără veghe este văzut de tâlhari, și aceștia vin și îl fac tâlhar pe omul cel fără veghe. Dar ce este veghea pe care ți-o dau Eu ție s-o lucrezi? Ea este trăirea Mea cea din tine, iubirea ta cea pentru Mine, legătura dintre Mine și tine, cuvântul Meu și cuvântul tău unii spre alții mereu, sărbătoarea noastră laolaltă, petrecerea Mea cu tine, poporul Meu. Eu să fiu al tău, și tu, al Meu, cetate tare, cetate de veci, unde tâlharii nu se apropie, ci, din contra, se tem. Iubirea Mea și a ta laolaltă este veghea cea mai bună, cea mai dulce, cea mai odihnitoare de trup și de suflet și de duh, poporul Meu. Să te uiți la gura celor ce te învață de la Mine și să înveți bine și nu oricum. Caută tot mai cu trezie și nu fi uituc, căci cel ce nu înțelege ca Mine, acela nu este atent, și apoi este uituc. Cel ce se dă Mie, nu trebuie să mai ceară nimic de la Mine, căci dacă cere încă, el nu s-a dat încă. Acela este încă al lui și nu al Meu. Cine Mă cere, acela nu Mă are încă. Cuvântul Meu știe să-l crească pe om dacă omul se lasă născut din el ca să aibă apoi nădejde în Cel ce-l crește.

O, poporul Meu, cum să fac Eu cu omul care nu știe să înțeleagă ce este nașterea lui din Mine? Cel ce se naște, trebuie să fie ca Născătorul lui, căci Eu așa ziceam: *«Tatăl este în Mine, și Eu în Tatăl»*. Acolo unde cel născut seamănă cu născătorul lui, acolo este pace între născut și născător. Dar dacă cel născut dă să semene cu altcineva sau cu altceva, acolo nu mai este pace, și este sabie.

Dacă cel născut din Dumnezeu dă să umble la statura celui ce nu este tot așa născut, acolo este sabie. Ioan s-a născut pe pământ din făgăduința Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt, adusă de îngerul Gavriil spre împlinire în casa lui Zaharia cel credincios făgăduințelor Domnului. Apoi făgăduința a luat trup în femeie, și Elisabeta s-a făcut mama lui Ioan, pe care Duhul Sfânt l-a vestit lor că se va naște pentru Mine. Și dacă Ioan a fost născut de la Dumnezeu, și dacă s-a dus la Irod să-l facă de la Mine, și apoi să se nască Irod din credința lui în Mine, a fost apoi sabie între unul și altul, căci Irod era născut din om și atât, și n-a primit să se nască și din Dumnezeu ca să vină pacea Mea între Mine și el, și să cadă sabia.

O, poporul Meu, cum să fac Eu cu omul care nu știe să înțeleagă ce este nașterea lui din Mine ca să Mă înțeleg cu el apoi? O, bine este să fie frații împreună locuind și frumos locuind, frumos ca mirul cel mai de preț pe cap, frumos ca roua Hermonului care se pogoară pe munții Sionului, căci acolo Domnul a așezat binecuvântarea Sa care este viață în veci de veci. Eu am spus ucenicilor Mei: *«Eu în voi, și voi în Mine»*. Și dacă le-am spus așa, i-am învățat pacea Mea, fața Mea, asemănarea lor cu Mine, și unul cu altul prin Mine, Cel ce nasc ucenici pentru Mine. Iar acolo unde cel născut seamănă cu născătorul lui, acolo este pacea între născut și născător, între născut și născut. Amin.

Mare veghe să fie în tine pentru această taină a păcii Mele în mijlocul tău, Ierusalime, Sion iubit de Făcătorul tău. Eu în tine, și tu în Mine, poporul Meu, ca să fie pace între tine și Mine și între născut și născut. Amin. Cel născut din Mine trebuie să fie ca Născătorul lui, și atunci cei născuți din Unul au pacea Aceluia în ei și între ei. Amin.

Dragostea acoperă cusururile îndreptându-le pe toate, ca să fie dragoste apoi. Cel ce seamănă cu Mine, să fie ca fratele cel mare care-i crește cu viața Mea pe cei mici, cu seva Mea, cu vinul vieții veșnice, pe care l-am lăsat Eu ucenicilor Mei acum două mii de ani. Iar cei ce seamănă cu Mine sunt una, precum Eu cu Tatăl una suntem în cer și pe pământ.

Biserica are duhul Meu, fiilor, și numai aceasta înseamnă biserică. În ea se face mic, mic duhul omului, și crește Duhul Meu, Duhul Meu din om, căci Eu în om locuiesc pe pământ. În cer locuiesc în Tatăl, și pe pământ locuiesc în om. Amin.

Fericit este de cei din cer și de cei de pe pământ omul în care Eu locuiesc cu toată averea Mea, cu împărăția Mea, fiilor. Împărăția Mea când este în om, ea lucrează mult ca și Mine, căci Eu mult lucrez, și de șapte mii de ani tot lucrez, căci Tatăl Meu lucrează. Așa și tu, Ierusalime, ucenicul Meu, lucrează, fiule, căci Eu lucrez. Lucrează și nu sta, căci Eu lucrez și nu stau, și fiecare ucenic este ca învățătorul său. Amin.

Dar ce ți-am dat Eu ție să lucrezi? Stai mereu în duh de biserică, poporul Meu, căci biserica are Duhul Meu, și numai aceasta înseamnă biserică. În ea se face mic, mic duhul omului, și crește mare numai Duhul Meu, Duhul Meu din om. Frumusețea copilului sfânt s-o înveți pe dinafară și să fie ordine deplină în tot lucrul și duhul bisericii, iar întunericul din afară care urăște duhul copilului sfânt, ba chiar și chipul lui, să nu se lase peste duhul bisericii. Aceasta ți-am dat Eu ție să lucrezi, Ierusalime. Ți-am dat să lucrezi Duhul Meu, Duhul lui Hristos, că Eu stau mereu deasupra ta cu cuvântul Meu cel născător, care se coboară ca roua Hermonului pe munții Sionului, cuvântul care-i leagă împreună pe frații cei de un duh cu Mine, și peste care Eu pot coborî mirul cel de mare preț, și care curge de pe cap pe trup, de pe Hristos pe biserica Lui, și acolo stă așezată binecuvântarea Mea, care este viață în veci de veci. Amin.

Duhul Meu este duhul bisericii, și altceva nu înseamnă biserică. Aceasta este lucrarea ta, Ierusalime. Iar când Eu ies cu tine, și când Eu adun pe fiii oamenilor pe lângă tine ca să-i bucur și ca să-i îmbui spre duhul bisericii, tu să fii atunci fața Mea, slava Mea cea de pe pământ, căci pământul este așternutul Meu pe care Mi-am așezat biserica, scaunul Meu de domnie în cer și pe pământ. Scaunul acesta are în el pe Cel drept, iar pe pământ va fi dreptatea și pacea prin biserică, fiindcă ea este scaunul Meu, scaunul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh peste pământ. Amin. Nu este împărat peste pământ afară de Mine, dar omul n-are minte pentru adevărul acesta, și duhul omului se ține mare în zadar, fiindcă omul nu este mare. Curând, curând va vedea tot omul că nu este mare omul. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și va rămâne pe pământ cuvântul lui Dumnezeu și atât. Amin. Cuvântul Meu te-a făcut pe tine, poporul Meu Ierusalim. Și tot ce înseamnă cuvântul Meu, aceasta va rămâne pe pământ după ce pământul va fi pregătit prin cuvântul Meu să primească pe el rodul Meu, rodul gurii Mele. Eu am trudit și trudesco prin tine, poporul Meu. Tu ești toiagul Meu de sprijin, căci sunt ostenit de așteptare și de drum, și în tine Mă odihnesc cu oaspeți cerești care au trudit pentru Mine pe pământ.

Stai în duh de biserică, poporul Meu. Și la lucrul Meu, și la lucrul tău, și la masă, și la coasă, și la bine, și la greu, și pe apă, și pe țarm, stai în duh de biserică. Ție îți poruncesc: stai în duh de biserică, fiindcă aceasta ți-am dat să lucrezi. Amin. Fericit este cel ce împlinește poruncile Mele, căci dragostea dintre frați dacă nu vine din cer, și vine din ei, aceasta nu este dragoste bună pentru Mine sau pentru ei, iar duhul bisericii cunoaște binele și răul, și îl desparte la dreapta și la stânga, și biserica stă de-a dreapta Mea.

Amin, amin zic ție, Ierusalime: biserica stă de-a dreapta Mea. Amin, amin, amin.

29-08/11-09-2001